

Andante.

I Havengik Signe en Rose at faae, til Festen den hen-de skal smyk--ke; men Tornen i

Baghold ved Ro-ser-ne laae, for sil-keblöd Finger at tryk--ke. Hvi vo--ver min

dolce:

Signe med Tor-ne-ne Dyst; den Ter-ne be--gyndte at muk--ke; "See Ro-sen skal pry-de skjön Iom-fru-es

Bryst, os an-dre det bör den at pluk--ke." Men Signe-lils Fa-der var

dolce:

æ--del, som god; Dyd fordum gav A--del i Nor--den; tung-sindig hun fritter:hvide--les vor Lod i u--li-ge

Skaa - ler paa Ior - - - - den? og Gub - ben han glat - ter de sneehvi - de Haar, en Taa - re flöd ned af hans Kin - - - -

cresc:

der. „Tit bländes vort Öy - e af Udvor - tes Kaar, men Glæden fra Hierter - ne rin - - - - der.“ See Fyrster sig vaande paa

poco

Lettere

E - - - - derduum blöd, de stin - ges af mar - - - - trende Pi - - - - le; og Ar - mod paa Straa - lei - e glemmer sin Nöd, naar

cresc: *f*

U - - - - skyld be - - - - tryg - ger dens Hvi - - - - le.

2: H: